LES PARABOLES DU REGNE : la semence qui pousse toute seule, l'ivraie dans le champ (avec l'aimable autorisation des éditions Théotex)

Marc IV

(NB. Ces deux textes ne sont pas absolument parallèles mais ont des points communs dignes d'être comparés)

26. Καὶ ἔλεγεν, Οὕτως ἐστὶν ἡ ϐασιλεία τοῦ θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος ϐάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς,

27. καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος ϐλαστάνῃ καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.

28. Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ.

29. Ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπός, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

Matthieu XIII

24. Ἄλλην παραϐολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων, Ὡμοιώθη ἡ
ϐασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν
τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ · 25. ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους,
ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ
σίτου, καὶ ἀπῆλθεν.

26. Ὅτε δὲ ἐϐλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

27. Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ,
Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ · Πόθεν
οὖν ἔχει ζιζάνια ; 28. Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς, Ἐχθρὸς ἄνθρωπος
τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ, Θέλεις οὖν
ἀπελθόντες συλλέξομεν (συλλέξωμεν) αὐτά ·

29. Ὁ δὲ ἔφη, Οὔ, μήποτε, συλλέγοντες τὰ ζιζάνια,ἐκριζώσητε
ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. 30. Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα
μέχρι τοῦ θερισμοῦ · καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς
θερισταῖς, Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς
δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά · τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς
τὴν ἀποθήκην μου.